

XLVI.

Forslag

til

Pensionslov.

(Som vedtaget af Folkethinget ved 3die Behandling den 24de Januar 1872.*)

§ 1.

Enhver af Kongen udnævnt og af Staten lønnet Embedsmand, som affædiges paa Grund af Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Årsag, er berettiget til Pension ifølge denne Lov.

Lovgivningen bestemmer, hvilke Embedsmænd der udnævnes af Kongen; men hvor saadan Lovbestemmelse mangler, vil dette ske i det hidtil gjældende Omfang, dog saaledes, at ingen Bestilling, som efter de hidtil gjældende Regler ikke har givet Afgang til Pension, ifølge denne Lov skal give det, ligesom paa den anden Side Enhver, der ved nærværende Lovs Udgivelse er ansat i en Bestilling, som ifølge de hidtil gjældende Regler har givet Afgang til Pension, men som efter denne Lov ikke medfører Pensionsberettigelse, for sin Person skal have Krav paa Pension efter de i nærværende Lov indeholdte almindelige Regler.

Den samme Ret til Pension tilkommer Embedsmænd, der ere ansatte ved de Stiftelser, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finantsloven. Hvorvidt Pensionsret skal tilkomme de Embedsmænd, der ansættes ved Rigsdagen, afgjøres ved dennes Beslutning.

Udnævnelser paa Tid eller paa Opsigelse give ikke Pensionsret.

§ 2.

Ret til Pension bortfalder ved Embedsfortabelse, eller naar Embedsmanden affædiges som dømt for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling.

Har Affædigelsen sin Grund i Forsømmelighed i Embedsgjeringen eller andet utilbørligt Forhold i eller udenfor Embedsførelsen, som findes at maatte svække den for hans Embedsstilling nødvendige Agtelse og Tillid, kan han kun ved særlig Lov opnaa Pension.

§ 3.

Pensionen afholdes af Statskassen, forsaavidt den ikke efter de Regler, som derom hidtil have gjældt eller herefter maatte blive fastsatte, udredes paa anden Maade.

Civillisten og det kongelige Huses Apanager bære hver især de dem vedkommende Pensioner.

*) Sfr. Tillæg A. Sp. 2041—50.